

MLADI DUB

LIST OSNOVNE ŠKOLE IVO KOZARČANIN
U HRVATSKOJ DUBICI
SVIBANJ 2018.

Zelena čistka

Maskenbal

Božićna priredba

*Dan kruha i zahvalnosti
za plodove zemlje*

Vukovar

Izleti

Dragi naši čitatelji,

u vašim je rukama Mladi dub, školski list OŠ Ivo Kozarčanin. Radujemo se što se našao u vašim rukama i nadamo se da će ispuniti vaša očekivanja. Nazočili smo događajima, prikupljali podatke, fotografirali i pisali o svemu što se događalo u školskoj godini 2017./2018. Koliko smo bili uspješni u tome, procijenit ćete vi, čitatelji.

Mladi dub nastao je trudom i radom. Zahvaljujemo učiteljima i učenicima koji su nam pomogli jer bez njih ovaj list ne bi bio zrcalo čitave škole.

Uredništvo: Marija Smiljanić

Dunja Milašinić

Suradnici: učitelji i učenici OŠ Ivo Kozarčanin

Adresa škole:

Osnovna škola Ivo Kozarčanin

Tomislava Bogića 2

44450 Hrvatska Dubica

Telefon: 044/525-540

E-mail ured@os-ikozarcanin-hrvatskadubica.skole.hr

Web adresa škole:

<http://os-ikozarcanin-hrvatskadubica.skole.hr/>

SADRŽAJ

<i>Priredba za prvašice</i>	3
<i>Donacija startasica</i>	5
<i>Intervju</i>	6
<i>Obilježavanje 22. godišnjice akcije „Una 95“</i>	9
<i>Posjet biskupa</i>	9
<i>Spomen soba Domovinskog rata u Baćinu</i>	10
<i>Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje</i>	12
<i>Solidarnost na djelu</i>	12
<i>Vukovar</i>	13
<i>Priredba povodom blagdana svetog Nikole</i>	16
<i>Projekt Zdrav za pet</i>	18
<i>Edukacija o opasnostima od mina</i>	18
<i>Mjesec hrvatskoga jezika</i>	19
<i>Zelena čistka</i>	22
<i>2. razred</i>	23
<i>4. razred</i>	29
<i>Dani medijske pismenosti</i>	33
<i>Predstave</i>	36
<i>Europski dan jezika</i>	39
<i>Dan ružičastih majica</i>	40
<i>Mala škola</i>	41
<i>Ples pod maskama</i>	42
<i>Najbolji u natjecanjima</i>	43
<i>Posjet Srednjoj školi Ivana Trnskoga</i>	45
<i>Lektira u petom razredu</i>	46
<i>Strip</i>	47
<i>Grafička poezija</i>	49
<i>Izleti</i>	50
<i>Osmaši</i>	52
<i>Radovi učenika</i>	54

Priredba za prvašice

Prvi dan škole, 4. rujna 2017. u predvorju škole održana je kratka priredba dobrodošlice za učenike prvog razreda i njihove roditelje. Svoj prvi dan u školi prvašići su započeli u veselom društvu svojih starijih prijatelja koji su za njih pripremili pjesme i recitacije o školskom životu. Svečanom programu nazočile su i predstavnice općine, načelnica Ružica Karagić i zamjenica načelnice Željka Vuković.

Gustav Krklec
RADOSNI POČETAK

*Stigao je smeđ i bujan
mjesec rujan.*

*Sve je ispod plavog svoda
puno ploda.*

*Svijaju se teške grane
neobrane.*

*Vinograde sunce mori;
grožđe zori.*

*Spremaju se na put ptice
lastavice.*

*Raduje se škola bijela
usred sela.*

*Sa svih strana stižu đaci –
veseljaci.*

*A u školi čeka mladost,
rad i radost...*

Dragi prvašići, ušli ste u jedan važan dio svog života - obrazovanje. Od prvog razreda stjecat ćete mnogo znanja jer škola nije samo mjesto gdje djeca uče, nego i gdje se odgajaju. Učite, budite vrijedni, razvijajte dobre odnose sa svojim prijateljima i prijateljicama. Želimo vam da vas sreća, uspjeh, zadovoljstvo i osmijeh prate kroz cijelo školovanje i život te da svaki dan idete radosni u školu i iz škole.

Enes Kjšević
VELIK KAO DIJETE

*Znaš li što ću ja postati
kada odrastem,
za tvoju ljepotu, svijete?*

*Ja kada odrastem
jako velik,
ja ću postati dijete.*

*Najljepše je kad odrasteš,
a ostaneš dječji stvor,
pa svi misle da si velik,
zato što si profesor.*

*Što si doktor od imena,
stručnjak za rakete -
a ne znaju da si velik,
zato što si dijete.*

*Možeš biti pilot, rudar...
slavni pisac knjiga -
djetetu je svaki pos'o
lagan kao igra.*

*Ma nosio ja u glavi
i sve fakultete,
kad odrastem jako velik,
ja ću ostat' dijete.*

Donacija startasica

U sklopu kampanje „Korak dobrote“ učenici Osnovne škole Ivo Kozarčanin 8. rujna dobili su

startasice koje je Borovo kreiralo posebno za istoimenu kampanju i za djecu koja dolaze iz županija u kojima još uvijek postoji opasnost od minsko-eksplozivnih sredstava. Popularne startasice u ovoj kampanji prenose ideju „vesele bezbrižne livade“ čime se simbolizira siguran korak u sigurnom okruženju, a ujedno je želja da se ovakvom donacijom roditelje rastereti jednog troška u školovanju djece.

Kampanju je pokrenula Zaklada Hrvatska bez mina s ciljem podsjećanja djece na oprez u igri i opasnost od mina. Na taj način pokušavaju utjecati na svijest djece, a preko njih i na njihove obitelji, o važnosti pridržavanja znakova upozorenja te načinu postupanja u slučaju susreta s eksplozivnim sredstvima.

Svečanost podjele "Startasica" svojim su prisustvom podržali Hrvoje Debač, v.d. ravnatelja Ureda za razminiranje, Marija Breber, upraviteljica Zaklade "Hrvatska bez mina", Dubravko Šimenc, proslavljeni hrvatski vaterpolist i voditelj brenda "Startas" te predstavnice općine, načelnica Ružica Karagić i zamjenica načelnice Željka Vuković.

Nakon donacije startasica, djelatnici Hrvatskog centra za razminiranje za učenike su održali edukaciju o minskoj opasnosti kojom se nastoji povećati svijest o važnosti poštivanja znakova minske opasnosti te ih poučiti kako se ponašati prilikom pronalaska minsko-eksplozivnih sredstava.

INTERVJU S DUBRAVKOM ŠIMENCOM, VODITELJEM BRENDA STARTAS

Kako je osnovano Borovo?

Borovo je osnovano prije 75 godina. Osnovao ga je čovjek koji se zvao Tomaš Bata. On je tražio u tadašnjoj Europi područje gdje bi bilo interesantno da on napravi, izgradi svoju tvornicu obuće. To je bilo vrijeme kada nije bilo aerodroma i brzih cesta, bilo je važno da ima željeznicu što je Vukovar tada imao i rijeku Dunav za robnu razmjenu. Tako je tvornica Borovo nastala u Borovu Naselju uz samu rijeku Dunav.

Kada ste počeli raditi u Borovu?

Prije dvije i pol godine. Bog nikada ne kaže ne. On kaže pričekaj malo ili imam nešto bolje za tebe. Ja sam do tada bio, nakon svoje igračke karijere, trener i bio sam malo umoran od toga posla, neću reći razočaran. Danas sam voditelj brenda Startas.

Je li istina da u Borovu rade samo žene?

Pa ne rade. Većinom su žene u proizvodnji, naravno i u trgovini, ali ima i muškaraca. Ne znam koliko, ali oni rade neke baš teže poslove. Kao što je recimo pečenje startasica u peći. Startasice vam se inače peku. One su prirodni materijali, dakle pamuk i kaučuk. Modeliraju se i nose u peć, u jednu peć koja je stara 60-ak godina i još uvijek je živa. Često u tu pećnicu

ljudi sebi stave marendu odnosno gablec, neki krumpir i tako nešto. Malo ima miris po kaučuku, ali vrlo kvalitetno se speče.

Startasice su kao već poznat brend prošle svakakav dizajn. Kako je smišljen ovaj dizajn, ova vesela livada?

Startasica je zamišljena 70-ih godina kao tenisica za stolni tenis. Danas sigurno ni jedan tenisač u svijetu ne igra u tim tenisicama. U Borovu smo smislili custom made ili da svatko može dizajnirati svoju startasicu po potrebi. Sve je počelo na audiciji na Vukovar film festivalu gdje je kao poklon umjesto da dobiješ majicu, kapu ili olovku, dobiješ tenisice i ljudi su bili oduševljeni. To je velika perspektiva u tom dizajnu custom made, znači personalizirati neku tenisicu. Puno je suradnji iza nas u ovih dvije i pol godine brendiranja startasa kao top suvenira. UNIQA firma je sponzorirala ovu akciju pa smo tako napravili jedan dizajn onih klasičnih muških, crnih što je nosivo na sve. Akcija je očistimo Hrvatsku od mina pa imamo i zelene s kravicama. Jedna je naša dizajnerica napravila startasice koje su izašle u američkom Vogueu. Znači, jedna mala tvornica iz jedne male Hrvatske je došla tamo, ušla i prezentirala što ima.

Vidjeli smo da su crne više za dečke, ali vidjeli smo da mogu biti jako razigrane. Ne samo da su sportske tenisice nego da idu do elegancije kao crne.

Da, to je jedna obuća za ljetno vrijeme najčešće jer ne može se zimi ići u startasicama van na snijeg. Danas radimo te projekte da djeca u Hrvatskoj imaju te šlapice za školu. Startasica može biti i za nekakvu rasonodu u prirodi. Teško je baš specijalizirana za neki sport. Danas je to jedan modni dodatak u ljetnim mjesecima. Ono što je najveća vrijednost su prirodni materijali, ručni rad i hrvatski proizvod.

Nema bolje kvalitete od toga i većeg ponosa. Kako ste se odlučili za našu školu, baš nama donirati ove startasice?

To je išlo preko udruge HBM. Kada neka škola dobije tenisice, onda je lijepo i pristojno da netko, da predstavnik te firme, u ovom slučaju Borova, dođe u taj kraj. Znam da je ovo kraj koji je bio itekako u Domovinskom ratu nastradao. Kad sam čuo da se dolazi ovamo, rekao sam mogu ja ići u Hrvatsku Dubicu da kažem djeci par rečenica.

Mislite li da bi se startasice mogle probiti dalje od Hrvatske?

Mogle bi, ali problem je sa startasicama da mi ne možemo raditi velike količine. Trebali bismo imati puno ljudi. Borovo je nekad bila firma u kojoj je bilo 22-23 tisuće ljudi zaposleno. Borovo ne radi samo gumenu obuću nego i platnenu i kožnu. Startasice, borosane i boromine su sve kao stari brendovi koje smo pokušali vratiti s novom tehnologijom. Jedna od tih tehnologija je sublimacija. Dakle, sublimacija je jedan lagani filc na pamuku što se može staviti na startasicu, a bilo kakva slika se može staviti na taj filc.

Koliko je Domovinski rat oštetio Borovo kao firmu?

Ratna šteta na Borovu bila je ogromna. Preko 240 milijuna kuna bilo je ratne štete direktno u Borovu. Borovo je u Domovinskom ratu imalo veliku ulogu u obrani grada Vukovara. U tvornici je bilo prije svega sklonište. Borovo je imalo svoju struju i grad Vukovar se napajao preko borovskih trafostanica. Radili su i neke preinake na oružju. U Vukovaru se poslije dana sjećanja obilježava Dan sjećanja na žrtve Borovo komerca. Želja nam je da pokušamo Borovo vratiti na brojeve koji su bili prije rata, svima dati poruku da je Borovo živo i da radimo na tome. Uvijek ćemo morati imati nekakve cipele na nogama pa zašto ne kupiti borovsku cipelu koja je uvijek izrađena s ljubavlju jer znam kako žene tamo, na koji način proizvode obuću.

Borovo je 90-ih godina proizvodilo čizme za kanadske drvosječe. Ta roba nije nikad isporučena jer je došlo do agresije na Vukovar. Te čizme nosili su vukovarski branitelji. Mi smo prošle godine napravili repliku te čizme i ljudi su je lijepo prihvatili.

INTERVJU S MARIJOM BREBER, UPRAVITELJICOM ZAKLADE "HRVATSKA BEZ MINA"

Na kojim još školama radi HBM? Kako ih uključuje?

Zaklada Hrvatska bez mina pokrenula je ovu akciju s idejom da posjeti što je moguće više škola koje se nalaze u zajednicama koje su pogođene minama. Jučer smo bili u Petrinji, u OŠ Ivana Gorana Kovačića, a danas smo kod vas. Prošle godine smo na vašem području sudjelovali u izgradnji dječjeg igrališta u Slabinji. Zaklada je osnovana da djeluje u području protuminskog djelovanja, a protuminsko djelovanje ne uključuje samo razminiranje već

uključuje i brigu za zajednice koje su pogođene problemom.

Osim nas, već ste spomenuli OŠ I. G. Kovačića u Gori. Hoće li još neka škola dobiti tenisice?

Mi se nadamo da hoće. Projekt je počeo i naš rad ovisi o donacijama. Ako nas netko podrži kao što nas je UNIQA podržala za ovo, mi ćemo definitivno ići dalje u zajednice i škole koje su pogođene minama.

Osim edukacije, na koji još način uključujete škole u svoje projekte?

Za sada smo imali izgradnju dječjih igrališta, predstavu i edukaciju o opasnosti od mina preko udruge Bembo koja je izvodila svoju predstavu. U školama u Zagrebu imali smo mini edukacije o opasnosti od mina zato što i ta djeca koja žive u Zagrebu putuju kod djedova i baka ili idu na more u područja koja su zagađena minama.

Kako ste se odlučili za našu školu? Što vas je navelo da dođete do nas?

Mi smo krenuli u Sisačko-moslavačku županiju zato što ona nažalost još uvijek ima problem i zato što je nekako geografski zakladi najbliža. Biralimo i manje sredine gdje djeci nije sve dostupno.

Za kraj, imate li neku poruku za djecu ili njihove roditelje?

Što se tiče mina, svakako se pridržavajte pravila, izbjegavajte bilo kakve ulaske u prostore, polja za koja mislite da imaju mina. Meni je žao što danas nije s nama predsjednik upravnog odbora zaklade, zove se Robert Kajušić. On je jedna vrlo mlada osoba koja je kao dječak stradao. Njemu su poginuli prijatelji, on je izgubio ruku, izgubio je vid. Danas ste i na edukaciji čuli kako jedna dječja igra i nesmotrenost može promijeniti čitav život. Tako da, htjela bih samo reći oprezno.

Intervjue vodile: Marina Kremenjaš i Lucija Đurđević, 8.r.

Obilježavanje 22. godišnjice akcije "Una 95"

Dana 18. rujna 2017. godine Udruga ratnih veterana 2. gardijske brigade "Gromovi" organizirala je obilježavanje 22. godišnjice akcije "Una 95" u spomen na poginule hrvatske branitelje. Polaganje vijenaca i paljenje svijeća te molitva za poginule održani su kod spomenika poginulim braniteljima 2. gardijske brigade "Gromovi" u 12:00 sati, a zatim je služena sveta misa za poginule, umrle i nestale "Gromove" i sve hrvatske branitelje u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Hrvatskoj Dubici.

Učenici 8. razreda i ove su godine sudjelovali u obilježavanju prigodnim recitacijama. Osim učenika 8. razreda, svečanoj komemoraciji nazočili su i učenici 4. i 5. razreda sa svojim nastavnicima.

Posjet biskupa

U sklopu obilaska cijelog Dubičko-kostajničkog dekanata sisački biskup mons. dr. Vlado Košić posjetio je našu školu i općinu u srijedu, 4. listopada 2017. godine. Učenici su biskupu pripremili kratak program u hodniku škole koji je otvorila ravnateljica Suzana Vogrinc s par uvodnih riječi. Učenice osmog razreda recitirale su prigodne pjesme, a zbor je otpjevao pjesmu *Duga cesta*. Naš kratki program završio je molitvom koju je predvodio biskup. U školu su u pratnji biskupa došli i vlč. Željko Jurković i predstojnica Katehetskog ureda Sisačke biskupije časna sestra Smilja Čirko.

Lucija Đurđević, 8.r.

Posjet Spomen sobi Domovinskog rata

19. listopada 2017. učenici su posjetili Spomen sobu Domovinskog rata u Baćinu. Općina Hrvatska Dubica, u suradnji sa Sisačko-moslavačkom županijom, Ministarstvom hrvatskih branitelja i Ministarstvom kulture Republike Hrvatske, uredila je potkrovlje zgrade Hrvatskog doma u naselju Baćin kao Spomen sobu Domovinskog rata. Memorijalni prostor u Baćinu priča priču o 138 ubijenih u Domovinskom ratu i podijeljen je na dvije sobe. Prva soba posvećena je ubijenim stanovnicima Općine Hrvatska Dubica, dok je druga spomen soba namijenjena braniteljima poginulima na dubičkome području. Ovim posjetom učenici su imali priliku istražiti i naučiti mnogo o

Domovinskom ratu na prostoru naše općine te su na jednom mjestu vidjeli imena svih stradalih civila i branitelja.

Spomen soba se nalazi u neposrednoj blizini masovne grobnice obilježene spomen obilježjem, a otvorena je 20 godina od ekshumacije prvih žrtava iz masovne grobnice gdje je 21. listopada 1991. godine izveden jedan od najtežih ratnih zločina u Domovinskom ratu. U proljeće 1997. godine iz masovne grobnice ekshumirana su tijela 56 civila. To je druga po broju žrtava masovna grobnica u Republici Hrvatskoj.

Općina Hrvatska Dubica svake godine 21. listopada prigodnom komemoracijom obilježava godišnjicu stradanja nevinih civila i odaje počast svim nevino stradalim civilima i svim hrvatskim braniteljima.

KAD UMRE ČOVJEK

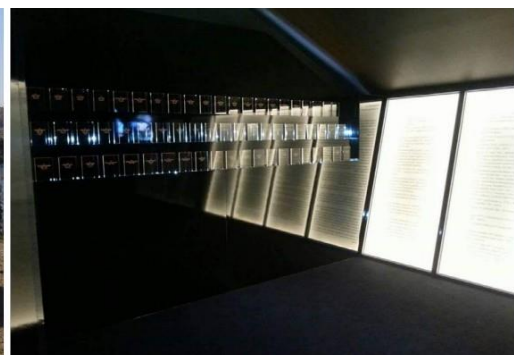
Kad umre čovjek
zemlja postaje teža
i dublja
za jednu ranu
crnja za jednu jamu
i jedan zakucan kovčeg.

Kad umre čovjek
svijet bi morao stati
i zadrhtati
težinom tuge
dubinom bola
u šutnji koja bi rastvorila vrata mrtvačnica

i podigla ploče grobova
kao umorne kapke iza besane noći.

Kad umre čovjek, umre dio svijeta
i zemlja postaje teža
iskusnija
i ljudskija
i veća za jednu ranu
i dublja za jednu jamu.

(Jure Franičević Pločar)

Dan kruha i zahvale za plodove zemlje

Tijekom mjeseca listopada obilježava se Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje kao

zahvala na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili podareni. Učenici i učitelji naše škole obilježili su Dan kruha i Svjetski dan hrane u petak, 20. listopada 2017. g. malom prigodnom svečanošću. Svečanost je započela pjesmom u izvedbi zbora naše škole. Učenici nižih i viših razreda izveli su recitacije, a zatim je župnik Željko Jurković pozvao učenike i učitelje da zajedničkom molitvom zahvale za plodove zemlje. Blagoslovom plodova zemlje i jutarnjeg obroka učenika i učitelja obilježen je Dan zahvalnosti za plodove zemlje u našoj školi.

Autor: Štefica Debogović

Solidarnost na djelu

Na poziv Gradskog društva Crvenog križa Hrvatska Kostajnica učenici i djelatnici škole uključili su se u 45. akciju Solidarnost na djelu kojoj je osnovni cilj sakupljanje hrane, odjeće, obuće i materijalnih sredstava za korisnike socijalne pomoći. Tijekom mjeseca listopada učenici su s razrednicima prikupljali namirnice s popisa (brašno, ulje, šećer, rižu, konzerve, mlijeko, tijesto, juhe i sl.) te ih odlagali u kartonske kutije s logom Crvenog križa. Osim lijepe geste i humanosti, djeca se na ovaj način uče pomaganju starijima i osobama slabijeg imovinskog stanja.

Vukovar

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

U petak, 17. studenoga učenici naše škole obilježili su Dan sjećanja na Vukovar. Prije paljenja svijeća za učenike je organizirano kratko predavanje. Učiteljica povijesti Marijana Glavinić podsjetila je učenike na obranu Vukovara, njegov pad, branitelje i žrtvu te pohvalila učenike koji su strpljivo i pažljivo slušali njezino predavanje. Pripremom na nastavi učenici su imali mogućnost promišljati o žrtvi Vukovara te ljubavi prema Bogu, čovjeku i domovini.

Terenska nastava u Vukovar

U ranim jutarnjim satima dana 13. prosinca 2017. učenici 8. razreda krenuli su na dvodnevnu terensku nastavu u Vukovar u pratnji učiteljice povijesti i razrednice. Cilj ove terenske

nastave koju provodi Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar je učenje o vrijednostima Domovinskog rata i značaju obrane Vukovara.

Odmah po dolasku, učenicima je predstavljen detaljan raspored aktivnosti. Prvi dan učenici su slušali predavanja Domovinski rat i Bitka za Vukovar. Poslijepodne je bilo predviđeno za obilazak muzeja. Posjetom Gradskom muzeju Vukovar i Muzeju vučedolske kulture učenici su imali priliku upoznati povijesnu i kulturnu baštinu grada Vukovara, a zatim su slobodno vrijeme iskoristili za šetnju centrom grada u pratnji učiteljica. Program prvog dana završio je odlaskom u diskoteku što je učenike posebno obradovalo.

Drugi dan započeo je odjavom iz hostela i doručkom, a zatim su učenici obilazili memorijalne lokacije na širem području grada Vukovara (Spomen dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, Kukuruzni put, Vukovarsku bolnicu, Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata, Ovčaru i izložbene prostore Memorijalnog centra Domovinskog rata Vukovar). Dvodnevni posjet Vukovaru završio je Školom mira, predavanjem čiji je cilj da učenici odnesu svojim domovima poruku mira, nenasilja i tolerancije te kvizom znanja na kojem su naši učenici osvojili 4. mjesto.

Priredba povodom blagdana svetog Nikole

Priredba povodom blagdana svetog Nikole održana je 6. prosinca 2017. g. u Hrvatskom domu. Učenici i učitelji naše škole zajedničkim su radom priredili priredbu na kojoj su plesom, pjesmom, igrokazima i recitacijama dočarali radost blagdana. Program su vodile Monika Antunović i Lucija Barić, učenice 8. razreda. Izvođači su nam pokazali da su povezanost i ljubav najvažniji pokloni koje svojim bližnjima trebamo darivati svaki dan.

Donacija računala našoj školi

6.12.2017. na sam Dan svetog Nikole, u našu školu su stigli gospodin Mladen Mrvelj s pomoćnikom Goranom Jakopecom poput izaslanika našeg Sveca. Donirao je 8 računala i slatkiše za naše vrijedne đake. Učenici nisu krili svoje oduševljenje, sreću i veselje i jedva su čekali da počnu raditi na novim računalima. Naši dragi gosti pogledali su priredbu koju su učenici izveli u

Hrvatskom domu.

Mladen Mrvelj i Goran Jakopec ljetos su biciklima doputovali u Hrvatsku Dubicu. Goranova majka je Dubičanka tako da i Goran ima korijenja u našem kraju. Doveo je svoga prijatelja i kuma Mladena koji je svojom nesebičnom dobrotom odlučio donirati računala učenicima naše škole. Oduševili su se jednostavnošću i skromnošću

lokalnog stanovništva, a posebno gostoprimstvom i skromnošću Tome Šestića.

Autor: Ivana Šestić Dragić

Zdrav za 5

Učenici 8. razreda naše škole sudjelovali su u provođenju preventivnog programa pod nazivom „Zdrav za pet“. 25. siječnja policijski službenici PU sisačko-moslavačke održali su im zanimljivo predavanje o opasnostima alkohola, posljedicama alkoholizma, oblicima kažnjivih ponašanja pod utjecajem alkohola, kaznenoj i prekršajnoj odgovornosti maloljetnika te donošenju ispravnih

odluka. Cilj ovog predavanja bio je podizanje razine samosvijesti o odgovornosti i očuvanju vlastitog zdravlja. Učenici su se tijekom predavanja aktivno uključili svojim komentarima i stavovima.

Edukacija o opasnostima od mina

Dana 10. svibnja održana je prezentacija nacionalne kampanje "Manje oružja, manje tragedija" za učenike od 5. do 8. razreda. Prezentaciju su zajedno održali djelatnica Hrvatskog centra za razminiranje Marta Kovačić i policijski službenik PP Hrvatska Kostajnica Perica Markan. Predavači su učenike podsjetili da je Sisačko-moslavačka županija jedna od minski najzagađenijih županija te da je na prostoru naše općine još 3 km² minski sumnjivog prostora. Učenici su informirani i upozoreni na minsku opasnost i zaostalo oružje te na pravilno ponašanje u opasnim zonama. Pojašnjen je i značaj 4. travnja, Međunarodnog dana svjesnosti o opasnostima od mina i pomoći u protuminskom djelovanju. Na kraju predavanja svim učenicima podijeljeni su edukacijski letci.

Mjesec hrvatskoga jezika

...Naš jezik ima sve posebne boje, zvukove, oblike i osobine naše zemlje; buran kao senjska bura, mekan kao dvojnica, zanijet kao procvjetala grana ružmarina, tužan kao kraška pustolina, veseo kao tambura i dubok kao mrak naših šuma i tragika našeg mora. Samo lijepa naša domovina mogaše stvoriti ljepotu divnog našeg jezika, divotu naših riječi krasnih kao naši otoci, „lijepi vrti morem plivajući“.

Antun Gustav Matoš

Hrvatski jezik pruža nam obilje mogućnosti. On je raskošan i plemenit. U djelima majstora otkrivamo ga kao čudo koje traje. Pokušavam njime ovladati i znam da ću to činiti do smrti. To je najljepša igra koju poznajem. Igra, sasvim neiscrpna. Ako mi sve oduzmu, pa i moć govora, moje hrvatske riječi ostaju zauvijek uz mene.

Sunčana Škrinjarić

Hrvatski jezik je moja glazba. Ništa mi tako blisko, toplo i veličanstveno ne zvoni kao prva molitva koju me majka učila. Majčine riječi mirisale su kao kruh. Kazujem riječi koje sam naučio od majke i oca, od zemlje u kojoj se rodih. Pjevam, govorim i pišem hrvatski.

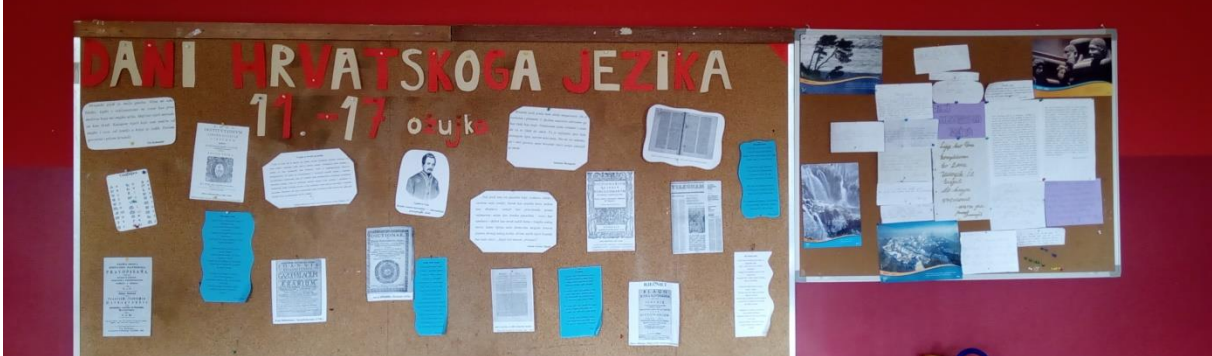
Tin Kolumbić

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje pokrenuo je 2014. godine posebnu manifestaciju Mjesec hrvatskoga jezika. Upravo je Međunarodni dan materinskoga jezika 21. veljače uzet kao početak Mjeseca hrvatskoga jezika, a završetak je 17. ožujka, na dan objave „Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika“ iz 1967. godine. Hrvatski je sabor 1997. godine utemeljio Dane hrvatskoga jezika koji traju od 11. do 17. ožujka. Tako Mjesec hrvatskoga jezika logično zaokružuje priču o materinskom hrvatskom jeziku – jeziku naše pismenosti, kulture i identiteta.

Ovom manifestacijom želi se istaknuti važnost očuvanja materinskoga jezika, svih njegovih narječja i dijalekata te upoznati javnost s bogatom hrvatskom jezičnom baštinom i sjajnom jezičnom poviješću. Hrvatski je jezik prošao prilično burna razvojna razdoblja, ali je unatoč svim poteškoćama uspio očuvati samobitnost i samosvojnost bez obzira na silne pritiske koji su u povijesti dolazili s raznih strana. Uzeo je ponešto od svakoga jezika koji ga je okruživao ili mu se silom nametao i preživio te je danas življi nego ikad. Slobodno se razvija, njime se slobodno piše i govori, a na međunarodnoj sceni zadobio je veliko priznanje postavši 24. službenim jezikom Europske unije.

Dani hrvatskoga jezika u 8. razredu

Učenici 8. razreda s razrednicom su obilježili Dane hrvatskoga jezika. Ponovili su što su naučili o povijesti hrvatskoga jezika, rješavali nastavne listiće, izrađivali prezentacije i kvizove, a uredili su i razredni pano.

**PETO RAZDOBLJE (OD 1990.-2000)
-PREMA SAMOSTALNOSTI**

- Uspostavom Republike Hrvatske mijenja se i položaj hrvatskog jezika
- Već od osamdesetih godina 20.stoljeća hrvatski se jezik pomalo osamostaljuje i odvaja od srpskoga
- Posebna pozornost se pridaje leksičkim razlikama između hrvatskoga i srpskog jezika
- u doba hrvatskog osamostaljenja i međunarodnog priznanja države objavljen je niz važnih jezikoslovnih djela

Zašto volim hrvatski jezik?

Volim hrvatski jezik jer je poseban. Poseban je po tome što ima sedam padeža, tri narječja, tri govora, što posjeduje anglizme i germanizme, ali ja ga baš zbog toga volim. Svi misle da je hrvatski jezik težak, no ako se ufurate, lagan je. Nekima ipak predstavlja problem jer jednostavno, u nedostatku bolje riječi, nemaju talent za njega. Iako puno njih ne voli hrvatski jezik kao predmet u školi i ne vide neku zabavu u njemu, ja ga volim i pronalazim nekakvo oduševljenje u njemu kada vidim obilje riječi, dijalekata i govora.

Volim ga jer je to jezik moje države, moje obitelji i ono najvažnije, mene. Volim ga jer mi ne predstavlja nikakav problem napisati po tri lista sastavka ili proučiti povijest hrvatskoga jezika. Volim svoj jezik jer ima najljepše ljubavne pjesme i romane. Volim svoj jezik jer imamo na prvi pogled kompliciranu, ali na uho, gramatiku punu raskoši. Volim hrvatski jezik jer pišući sastavak, kombiniranjem različitih glagolskih vremena i najljepših čari mašte, dobijemo ugođaj nekih starijih vremena kada se koristio raskošnim riječima bogat vokabular. Volim hrvatski jezik jer ima jako bogatu i zanimljivu povijest. Volim ga zato što se možemo pohvaliti da neki najvažniji dokumenti hrvatskoga jezika potječu iz 9. stoljeća i jer je hrvatski jezik služben već više od 200 godina. Jednostavno, volim svoj jezik i smatram da bi ga svi trebali voljeti. Volim ga zbog bogate dijalektne književnosti, različitih narječja i govora, jer je baš zbog toga poseban i jer ga to čini jedinstvenim i drugačijim. No nije dovoljno samo reći VOLIM HRVATSKI JEZIK jer on nije samo jezik, on je dio nas. To je nešto s čime se rodimo, njime nam majke upute prve riječi kada nas prime u naručje. Njime nam prva simpatija iskaže ljubav, no njime nas i naljuti i povrijedi, ali se ubrzo i ispriča upotrijebivši upravo bogatstvo hrvatskih riječi. Na hrvatskome jeziku izgovorimo sve važno u našem životu. Mogla bih nabrajati u nedogled zašto volim hrvatski jezik, no ovdje ću se zaustaviti. Nadam se da će oni koji ga ne vole ili kojima je dosadan barem malo promijeniti mišljenje, zainteresirati se za njega i uputiti se u njegove čari.

Monika Antunović, 8.r.

Zelena čistka

Dana 24. travnja 2018. učenici i učitelji naše škole su u sklopu akcije Zelena čistka 2018. uređivali okoliš škole. Vrijedni učenici i učitelji uređivali su školski park, orezivali drveće, čistili granje i travnjake i uređivali kamenjare. Kako ove godine škola obnavlja status Međunarodne Eko škole učenici, učitelji i ostali djelatnici škole trude se da okoliš bude što ljepši i uređeniji. Pored uređivanja i čišćenja okoliša napravljeni su novi cvjetnjaci i posađene jednogodišnje i višegodišnje biljke. Učenici i učitelji su pokazali veliki trud čineći okoliš škole lijepim i kultiviranim. Veselimo se obnovi statusa eko škole i nadamo se da će svi posjetitelji uživati u prostoru naše škole.

Autor: Irena Horvat

Drugi razred

Obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

U petak, 20. listopada 2017. godine, obilježili smo Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje i u drugom razredu. Uredili smo stolove finim pekarskim proizvodima koje su naše vrijedne mame i bake ispekle. Bilo je tu i muffina, kiflica, pogačica, krafnica... Školom se širio predivan miris najfinijih peciva i kolačića. Sretni i zadovoljni, te zaslađeni finim pecivima, obilježili smo i ovaj dan.

Jesen u drugom razredu

Stigla je jesen. Kako je jesen bogata plodovima uvjerali su se učenici 2. razreda. Čitali su razne pjesme o jeseni i donosili razne plodove. Vrijedne ruke dječice i roditelja su napravile razne dekoracije jesenskih plodova.

Degustacija kiwana u drugom razredu

Kiwano je zanimljivo tropsko voće koje raste kao krastavac, a ukusan je kao dinja, banana ili kivi. Ova biljka u nekim literaturama naziva se afričkom rogatom dinjom. Kiwano potječe iz Južne Afrike gdje raste kao samonikla biljka koja se često koristila kao izvor tekućine. Okus joj se često uspoređuje s mješavinom kivija, banane, dinje i limuna. Uz to, odlična je za utažiti žeđ. Kiwano je prvenstveno dobar izvor vitamina C, kalija i željeza. Neki učenici su se prvi put susreli s kiwanom. Svi su uživali u čarima okusa kiwana.

Projekt NNNI - Nasilje nije naš izbor

Projekt „Nasilje nije naš izbor“ ima za cilj prevenirati nasilje među djecom, te podučiti djecu toleranciji i mirnom rješavanju sukoba kroz razne oblike razgovaraonica, pričaonica i sportskih aktivnosti – uz primjenu art i biblioterapije. Radionice za drugi razred je održala predavačica Suzana Velešnjak ispred udruge Građanska inicijativa.

S učenicima su održani susreti na temu prijateljstva, prihvaćanja različitosti, mirnog rješavanja sukoba, razvijanja radnih navika, tolerancije, samopoštovanja i stvaranja pozitivne slike o sebi, razvoja strpljenja i sl. Susreti su vedri i dinamični, s puno zajedničke interakcije, iznošenja iskustava i ideja učenika – što učenike ohrabruje da iznose vlastita mišljenja i uče se dovoljno dobrom zalaganju za sebe. Učenici su motivirani, spontani i zainteresirani za susrete.

Radionica „Osobna čistoća“

Učenici drugog razreda sudjelovali su u radionici na temu „Osobna higijena, važnost tjelovježbe i zdrave prehrambene navike“. Obilježili smo mjesec prevencije ovisnosti. Učenici su sudjelovali u raspravi, pjevali, plesali i izrađivali plakat. Vladalo je ugodno ozračje i timski rad. Surađivali smo s pedagoginjom Irenom Horvat.

Kreativnost u drugom razredu

Učenici su naučili da postoje različiti prometni znakovi. Nakon toga su dobili zadatak da sami odaberu i izrade prometni znak. Pokazali su se pravim malim umjetnicima. Izrađivali su i satove (ure). Tako smo kroz igru i zabavu učili na sat.

Pogledajte naše radove!

Uskrsne radionice u drugom razredu

Kako bi se što ljepše pripravili za Uskrs, održali smo nekoliko uskrsnih radionica. Jedna radionica je bila u suradnji s Građanskom inicijativom iz Siska putem projekta Nasilje nije naš izbor s učiteljicom Suzanom Velešnjak. Druga radionica je održana u Gradskoj knjižnici i čitaonici. Učenici i učiteljica su vrijedno izrađivali razne ukrase kojima smo uredili svoju učionicu. Pogledajte što su sve napravili.

Posjet Policijskoj postaji u Hrvatskoj Kostajnici

Učenici prvog i drugog razreda su posjetili Policijsku postaju u Hrvatskoj Kostajnici. Dočeka nas je kontakt policajac Alien Marinović i upoznao nas s ulogom policije u zaštiti života i sigurnosti građana. Učenici su zajedno s kontakt policajcem obišli policijsku postaju. Upoznao ih je s dijelom tehnike i policijske opreme koju policija koristi prilikom obavljanja svakodnevnih poslova. Krim policajac Krunoslav je pokazao kako pronalaze otiske počinitelja. Učenici su uživali, a posebno kada su bili u pritvoru.

Dan planeta Zemlje

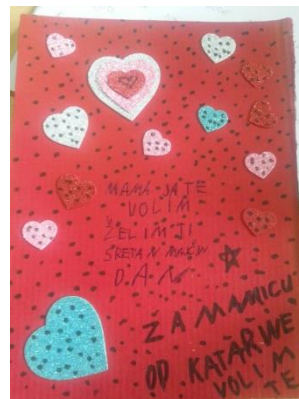
Učenici 2. i 4. razreda su sa svojim učiteljicama obilježili Dan planeta Zemlje. Prošetali smo kroz naše malo mjesto, uživajući u ljepotama dubičkih brda i šuma. Njihove marljive ruke očistile su okoliš škole. Izrađivali smo plakate u drugom razredu za zaštitu našeg planeta. Važno nam je razvijati svijest o važnosti zaštite i očuvanja naše prirode i planeta Zemlje.

Čuvajte naš planet Zemlju, neka ostane čista za nas i buduće generacije!

Majčin dan

Učenici drugog razreda bili su kreativni u izradi iznenađenja za Majčin dan. Uživali su u izradi čestitki i poklončića za svoje majke.

Četvrti razred

Moj razred

Marina pomaže svima,
Noa svašta ima.
Ema do urednosti drži,
Ana se s njom druži.

Lucija voli boju rozu,
Julia pred ispit ima nervozu.
Ivan u nogometu branit zna,
Cvitanoviću igra omiljena.

Paula učiti voli,
Dok Patricija baš i ne voli.
Barbara je dobra prema svima,
Aleksej za igru vremena ima.
Matija riječi iz engleskog zna,
Dok Biliću treba malo vremena.

Lucija Maja Vukšić

Moj razred

Meni je u školi fantastično
dok je Luciji sve bombastično.
Paula Anamariju gleda ispod obrva,
a Matija se zbog toga nervira.

Aleksej po razredu trčkara,
Emi u glavi buku stvara.
Ivanu matematika nije loša strana,
Juliji izgleda sve kao drama.
Cvitanović ponekada nije u tijeku
jer je u nogometnom svijetu.

Dok se Noa važan pravi
Bilić se češka po glavi.
Barbara potihom iza ugla gleda
dok Marina skače sve do neba.
Tada napokon dolazi učiteljica
Možda danas bude puno petica.

Patricija Jurić

Moj razred

Moj 4. razred sastoji se od 14 učenika. U razredu je 8 djevojčica i 6 dječaka. Razrednica nam je učiteljica Dunja Milašinović. Od svih predmeta najviše volimo tjelesni. Najdraža nam je igra graničar i nogomet. Na tjelesnom se ne svađamo kao u razredu. Volimo i likovni. Engleski nam je dobar, a dobra je i učiteljica. Dobili smo novi predmet - njemački jezik. Svima nam je zanimljiv. U knjižnici se zabavljamo. Dok čekamo autobus zajedno se igramo. Svi volimo školu, a najviše volimo kada završi zadnji sat.

Patricija Jurić

Jesen u 4. razredu

Jesen dolazi

Stojim na brdu,
blago Sunce obasjava moju krošnju.
Moje se lišće više ne zeleni.
Ispraćam još jedan dan,
hladne noći najavljuju jesen.

Svakim novim jutrom odlazi
moje zlatno lišće.
Smiješkom ga ispraćam i tiho
mu šapućem:
- Stigla je jesen! –

Ptice mi na granu slijeću,
radosno me pozdravljaju.
Znaju da se rastanak bliži.
Prespavat ću jesen
i čekat ću ponovni susret.

Noa Križan

I Ivan Bošnjak

Julia Barbarić

Jesen pred vratima

Stojim i čekam jesen.
Sunce grije moje grane
prepune lišća i plodova.

S mojih grana čuje se
cvrkut ptica.
Sretna sam jer znam
da je jesen pred vratima.

Uskoro ću obući
prekrasnu, zlatnu odjeću.

Ema Blažević

Jesen

Ustao sam, otišao sam kod svog najdražeg stabla.

Uočio sam nešto čudno na njemu. Kad sam se bolje zagledao vidio sam da je lišće promijenilo boju. Nakon nekog vremena došla je moja prijateljica Tena. Ona je isto uočila promjenu kao i ja. Otišli smo pitati Teninu mamu. Ona je rekla da je to normalno.

Nastavili smo se igrati.

Mi volimo naše stablo iako ima drugu boju lišća.

Matija Mikić

Jesen

Vjetar puše, lišće mi opada.
Jesen do mene polako hoda.
- Hoće li stići – pitam se ja,
Nestrpljivo se veselim
prvim znacima.

-Evo, već je tu-
jer gljive brzo rastu.
Jesenja kiša ih umiva,a
Mene polako njiše.

Hladni dani već su tu,
Čizmice djeca spremaju.
Škola je počela to se zna
S prvoškolcima radoznalima.

Lucija Maja Vukšić

Jesen

Stojim u svojoj šumi na starom mjestu.
Promatram kako se sve oko mene mijenja.
Sve poprima zlatno žuto ruho. Lišće s mojih
grana žuti i opada. Šumske životinje se
polako,ali sigurno pripremaju za zimu.
Skupljaju po cijeloj šumi jesenske plodove.
To što je jesen tu i što se zima bliži nimalo
me ne žalosti. Znam da će nakon zime doći
proljeće i sve će osvanuti u najljepšim
bojama. Moje grane opet će biti prekrivene
najljepšim zelenim lišćem,umivene jutarnjom
rosom i obasjane proljetnim suncem.
Volim jesen i njene boje.

Julia Barbarić

Medijska pismenost jedna je od ključnih vještina za život u 21. stoljeću, potrebna jednako i djeci i odraslima da bi znali medije koristiti za svoje i opće dobro. Da bi što više djece dobilo priliku upoznati se s osnovama medijske pismenosti, Agencija za elektroničke medije i Ured UNICEF-a za Hrvatsku, pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture i Ministarstva znanosti i obrazovanja pokrenuli su prve Dane medijske pismenosti koji su obilježeni od 19. do 21. travnja 2018. godine. Tako su i učenici 6. razreda s učiteljicom hrvatskoga jezika jedan sat posvetili medijskoj pismenosti i uključili se u medijsko opismenjivanje djece u hrvatskim školama. Današnja djeca i mladi većinu svoga slobodnog vremena provode uz masovne medije – časopise, radio, televiziju, a osobito uz internet koji kao medij ima brojne pozitivne, ali i negativne strane. Tema održane radionice bila je sigurnost djece na internetu i elektroničko nasilje. Riječ je o temi koja je iznimno važna za djecu jer sve više vremena provode uz nove tehnologije, a mnoga se od njih susreću s brojnim izazovima koje pred njih postavljaju internet i društvene mreže. Potičući djecu da promišljaju o medijima, stvaramo mudre i odgovorne medijske korisnike.

Uvodni dio sata započeli smo razgovorom o internetu. Zatim smo ploču podijelili na dva dijela kako bismo naveli pozitivne i negativne strane interneta. Nakon što su svi učenici napisali barem jednu tvrdnju, analizirali smo ih i uočili jesu li naveli više pozitivnih ili negativnih strana interneta.

POZITIVNE STRANE INTERNETA	NEGATIVNE STRANE INTERNETA
<ul style="list-style-type: none"> - pomoć u radu - komunikacija s udaljenim osobama - savjetovanje - dobri prijatelji - informacije - društvene mreže - igre - e-obrazovnik 	<ul style="list-style-type: none"> - nasilje - sve smo manje samostalni - vrijeđanje - loši prijatelji - nekontrolirana informacija - sve se manje družimo u stvarnom životu - ovisnost - uzneimanje - virusi

U drugom zadatku učenici su dobili radni listić s pravilima o sigurnosti na internetu te su pravila trebali rangirati od najvažnijeg prema najmanje važnom. Rangirana pravila usporedili su s pravilima prijatelja s kojim sjede u klupi. Zatim su imali mogućnost osmisliti jedno pravilo koje nije navedeno na listiću, a važno je za sigurnost djece na

internetu. Pravilo su trebali osmisliti na temelju vlastitoga iskustva korištenja interneta i društvenih mreža.

Za sljedeći zadatak učenici su podijeljeni u skupine. Svaka skupina imala je zadatak povezati vrste elektroničkog nasilja na engleskom jeziku s njihovim objašnjenjima na hrvatskom jeziku. Cilj zadatka bio je uočiti oblike nasilja i potaknuti učenike na kritičko promišljanje o vlastitom korištenju novih tehnologija. Razgovarali su što učiniti kada se elektroničko nasilje dogodi, ali i osvijestili činjenicu da se promatranje elektroničkog nasilja jednako smatra sudjelovanjem u tom nasilju ako se ono nikome ne prijavi.

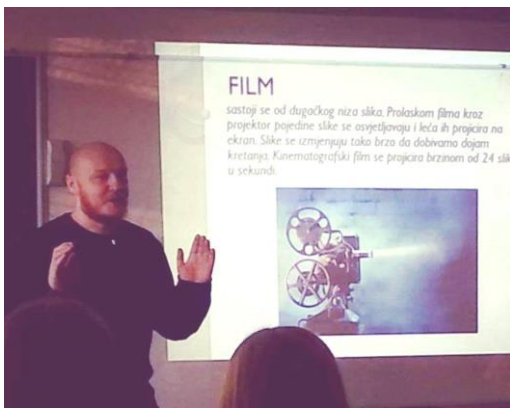

Uvod u medijsku pismenost

Daniel Pavlić iz udruge Ekološko kulturna scena iz Hrvatske Kostajnice posjetio je našu školu i održao radionicu na temu „Uvod u medijsku pismenost“. Učenici razredne nastave su uživali u prezentaciji i prvom crtiću.

Učenici su tako imali priliku vidjeti prve filmove, nijeme, zvučne, animirane, a mogli su vidjeti kako su se projektori i kamere razvijali kroz povijest. Projekt podupire Hrvatski audiovizualni centar. Djeca su sudjelovala u razgovoru i dobila ideju za snimanje svojih filmića.

Autor: Ivana Šestić Dragić

Dan sigurnijeg interneta

U utorak, 6. veljače obilježili smo Dan sigurnijeg interneta kojemu je cilj promicanje sigurnije i odgovornije upotrebe online tehnologije i mobilnih uređaja među djecom i mladima. Učenici nižih razreda pogledali su prezentaciju „Sigurno surfanje“ i odigrali memo igricu na tu temu. Učenici viših razreda razgovarali su o opasnostima s kojima se susrećemo na internetu te iznosili vlastita iskustva.

Autor: Štefica Debgović

Predstave

Narodna knjižnica i čitaonica Ivo Kozarčanin i ove je školske godine organizirala predstave za učenike nižih i viših razreda.

Ezopove basne, 22. rujna 2017.

Romeo i Julija, 16. listopada 2017.

Priča o bogici ili nije sramota biti siromašan, 28. ožujka 2018.

Ljubiti, samo ljubiti, 20. travnja 2018.

HaHa2O, 10. svibnja 2018.

Sportski život letećeg Martina, 11. svibnja 2018.

Doktor od životinjica, 22.svibnja 2018.**Škole za Afriku**

Naša škola uključena je u projekt *Škole za Afriku* već 8. godinu. Školama koje sudjeluju u projektu UNICEF osigurava materijale: vodič za organiziranje aktivnosti, papirnatu kasicu, plakate, DVD s edukativnim filmovima, brošuru o zemlji za koju se prikupljaju sredstva te radne bilježnice za učenike.

Projekt objedinjuje edukativne radionice na temu solidarnosti i dječjih prava te aktivnosti kojima se prikupljaju sredstva za obrazovanje djece u Africi. Sudjelujući u ovom projektu, djeca pomažu svojim vršnjacima na afričkom kontinentu te istodobno uče o dječjim pravima, humanosti, solidarnosti i toleranciji

Europski dan jezika

Na inicijativu Vijeća Europe od 2001. godine Europski dan jezika obilježava se svake godine 26. rujna. Na svijetu postoji više od 6000 jezika, samo ih u Europi ima oko 225 (govori ih se, naravno, i više), a svi predstavljaju bogatstvo i raznolikost svojih kultura. Upravo je cilj Europskoga dana jezika osvijestiti važnost učenja jezika, ali i istaknuti da učenje jezika može biti i zabavno i korisno.

Poznavanje više jezika u današnjem svijetu je nužnost. Više nije dovoljno znati samo jedan jezik. Sa svakim novim jezikom mi učimo i dio kulture tog jezika, baštinu koju je ta nacija naslijedila od svojih prethodnika i na taj način postajemo osjetljiviji za druge i drugačije.

Ideja je Europskog dana jezika da promiče višejezičnost i osvještava važnost poznavanja stranih jezika, no i vrijednost vlastitoga.

Jezici su način da se ljudi povezuju. Oni kao mostovi povezuju čovjeka s čovjekom. Jezicima se ljudi sporazumijevaju. Jezikom možeš reći neću, hvala, molim i puno drugih riječi. Možeš ispričati priču ili sklopiti prijateljstvo.

Brigita Miličević, 5.r.

Natjecanje "Spelling Bee"

26.rujna 2017., u OŠ Davorina Trstenjaka održano je drugo natjecanje u sricanju engleskih riječi "Spelling Bee" u svrhu obilježavanja Europskog dana jezika. Na natjecanju su sudjelovale OŠ Davorina Trstenjaka, OŠ Sunja, OŠ Katarina Zrinska i OŠ Ivo Kozarčanin.

Učenici su se natjecali u pet kategorija: četvrti, peti, šesti, sedmi i osmi razredi. U kategoriji šestih razreda natjecala se Karla Glavinić, u

kategoriji sedmih razreda natjecale su se Sara Lončar, Barbara Krištofić i Zrinka Mihaljević, u kategoriji osmih razreda natjecali su se Marina Kremenjaš i Mislav Mihaljević. Učenici su se natjecali pojedinačno, a ocjenjivalo ih je stručno povjerenstvo nastavnika engleskog jezika.

Prvo mjesto u kategoriji sedmih razreda osvojila je Barbara Krištofić, a drugo mjesto Zrinka Mihaljević. Prvo mjesto u kategoriji osmih razreda osvojio je Mislav Mihaljević, a drugo mjesto Marina Kremenjaš.

Autor: Ana Mandić

Dan ružičastih majica

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi. Inicijativom školskih kolega na konstruktivan i inteligentan način riješeno je sustavno zlostavljanje dječaka, posvećenog podršci liječenju teško bolesne majke zbog koje je u školu i nosio ružičastu majicu. Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije, međunarodno prepoznate obljetnice

Učenici likovne skupine obilježili su taj dan izradom i postavljanjem ružičastih majica s porukom nenasilja u hodniku škole.

Mala škola

Mala škola provodila se ove školske godine godine od početka ožujka do kraja svibnja s ciljem pripremanja učenika za polazak u osnovnu školu. Različitim oblicima rada, igrom i istraživačkim aktivnostima učenici su se uključili u rad škole i obilježavanje prigodnih datuma.

21. ožujka Malom školom zavlada su crteži šarenih i rasparenih čarapa kao znak pružanja podrške osobama sa sindromom Down. Zašto baš rasparene čarape? Rasparene čarape simbol su Svjetskog dana sindroma Down jer ih osobe s Downom ne mogu upariti. Cilj radionice bio je osvijestiti učenike o različitostima, prihvaćanju i stvaranju zajedništva. Radionica je održana u sklopu projekta „NNNI – Nasilje nije naš izbor“ koji provodi Građanska inicijativa „Moj grad Sisak“.

Autor: Suzana Velešnjak

Ples pod maskama

U školskoj sportskoj dvorani organiziran je ples pod maskama za učenike od prvog do četvrtog razreda. Mnogi učenici su došli maskirani na originalan i interesantan način. U školi su se još malo našminkali, dodali pojedine dijelove maski. Bilo je princeza, gusara, supermena, ciganki, vila, anđela i različitih kreativnih kostima. Bilo je vrlo teško izabrati najbolje među njima. Svaka je maska bila posebna na svoj način. U razredu smo se počastili i uživali.

Autor: Ivana Šestić Dragić

Najbolji u natjecanjima

Početak drugog polugodišta započela su natjecanja iz različitih predmeta i sportova. Učenici ili timovi koji su bili među prvima na školskoj razini upućeni su na županijsku razinu. Donosimo vam pregled uspjeha naših učenika na županijskim natjecanjima i zahvaljujemo svim učenicima koji su pokazali znanje i učiteljima koji su ih pripremali.

- Učenice Monika Antunović, Lucija Đurđević, Marina Kremenjaš, Brigita Miličević i Andrea Dujmović osvojile su 3. mjesto na biskupijskoj razini Vjeronaučne olimpijade pod mentorstvom vjeroučitelja Hrvoja Zdravca.

- Na Modelarskoj ligi predstavljale su nas učenice Karla i Petra Glavinić koje su osvojile 12. mjesto. Karla Glavinić sudjelovala je i na natjecanju iz tehničke kulture te osvojila 2. mjesto. Djevojke je za natjecanja pripremala mentorica Štefica Debogović.

- Na županijskom natjecanju iz hrvatskoga jezika našu školu predstavljala je učenica Barbara Krištofić te je zauzela 7. mjesto među 29 natjecatelja u kategoriji učenika 7.r.

- Najmarljiviji učenik zasigurno je Mislav Mihaljević koji je sudjelovao na brojnim natjecanjima na županijskoj razini i ostvario zapažene rezultate: biologija 1. mjesto, kemija 4. mjesto, fizika 3. mjesto, engleski jezik 4. mjesto, informatika 4. mjesto.

Sportska natjecanja

**Međugradsko natjecanje u odbojci
(7. i 8. razred)**

**Međugradsko natjecanje u nogometu
(7. i 8. razred)**

**Međugradsko natjecanje u odbojci
(5. i 6. razred)**

**Međugradsko natjecanje u nogometu
(5. i 6. razred)**

**ŽUPANIJSKO NATJECANJE
OSNOVNIH ŠKOLA U KROSU**

**NATJECANJE U KROSU POVODOM
OBILJEŽAVANJA TJEDNA
HRVATSKOG CRVENOG KRIŽA**

Posjet Srednjoj školi Ivana Trnskoga

Učenici osmog razreda posjetili su 14. svibnja Srednju školu Ivana Trnskoga u Hrvatskoj Kostajnici povodom Dana otvorenih vrata. Učenike su pozdravili ravnateljica i stručni suradnici te im se obratili s nekoliko riječi. Zatim su ih učenici završnih razreda srednje škole upoznali sa školskim prostorom i zanimanjima šumarski tehničar, ekonomist, krojač i stolar te općom gimnazijom.

Gimnazijalci su objasnili učenicima koje su prednosti gimnazije te ih upoznali s izvannastavnim aktivnostima i izletima. Šumarski tehničari pokazali su svoja znanja na poligonu za praktičnu nastavu. Stolari su predstavili svoje radove, ekonomisti vježbeničku tvrtku, a krojači su ih poveli u obilazak radionice za praktičnu nastavu. Osmaši su tijekom posjeta imali mogućnost postavljati pitanja i izraziti svoja očekivanja od srednje škole. Pojednim učenicima ovaj posjet možda pomogne i u konačnom odabiru buduće škole i zanimanja.

Lektira u petom razredu

Znanstvenici kažu da nas samo petnaest minuta druženja s knjigom na dan može promijeniti i učiniti nas pismenijom, obrazovnijom, govornijom osobom koja će suvereno kročiti kroz život. A kad nam svakidašnjica postane burna, čitanje će nas opuštati, buditi nam maštu i poticati na stvaranje. Zato čitajte, ponajprije za sebe. Nađite svoj put. Čitajte svakoga dana prema vlastitu izboru i ukusu. Budite strastveni, ostanite zaneseni riječju i vjerujte u njezinu snagu.

Činjenica je da učenici sve manje čitaju, no tu činjenicu ne treba prihvatiti, nego se treba boriti da bi se ona promijenila. Oko lektire je potrebno stvoriti pozitivno ozračje. Da lektira ne mora biti dosadna pokazali su učenici 5. razreda kojima je trenutno najdraži oblik obrade *Lektira iz papirnate vrećice*. Imaju zadatak oslikati prednju stranu papirnate vrećice kao naslovnicu, a na stražnju stranu napisati kratak sadržaj. Osim toga, u vrećicu trebaju spremati najmanje pet predmeta koji ih asociraju na knjigu i objasniti svoj izbor na satu.

Strip

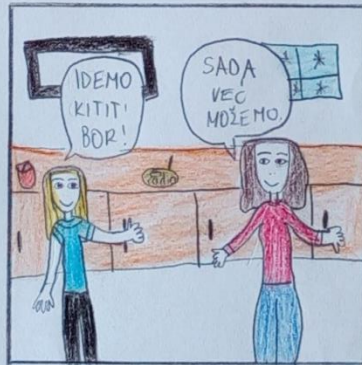
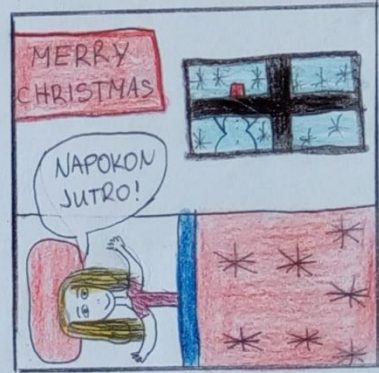
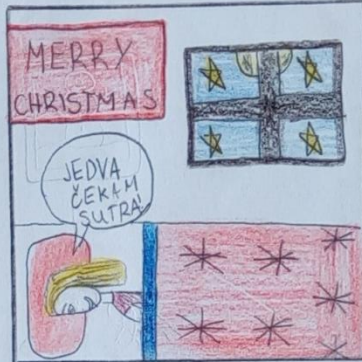
Jezenska kiša i Fluffy

Maia Terić

Božićna priča

Karla Glavinić, 6.

Terenska nastava u Zagreb

Ujutro, 27. travnja u 8 sati, uputili su se svi učenici naše škole zajedno sa svojim razrednicima i ostalim učiteljima na terensku nastavu u našu metropolu Zagreb. Prvi na rasporedu bio je posjet Zoološkom vrtu. Učenici 1. i 2. razreda sudjelovali su i na radionici gdje su se pobliže upoznali s gmazovima (oni koji se nisu bojali mogli su iste i dodirnuti). Svaki razred je svojim tempom obilazio zoološki vrt i zadržavao se na mjestima koja su najviše zaokupila njihovu pažnju. Nakon obilaska učenici su se malo odmorili i osvježili sladoledima i sokovima. Nakon zoološkog vrta odredište je bilo jezero Bundek koje je najviše oduševilo najmlađe sa svim svojim spravicama za penjanje i spuštanje. Umorni, zadovoljni i puni dojmova u kasnim popodnevним satima učenici su se vratili svojim domovima.

Autor: Štefica Debožović

Terenska nastava u Lonjsko polje

9. svibnja 2018. održana je terenska nastava učenika nižih razreda u Park prirode Lonjsko polje. Učenici su posjetili Krapje te se vozili brodom po Savi i Uni. U Krapju su se upoznali s tradicijskim graditeljstvom i pogledali prezentaciju o važnosti Parka prirode Lonjsko polje. Tijekom vožnje brodom ponovili su sadržaje iz prirode i društva (o vodama tekućicama), ali i uživali plešući uz veselu glazbu. Na povratku su se zaslادili sladoledom u Jasenovcu. 😊

Autor: Ksenija Detković

Osmaši

Kada se osvrnemo osam godina unazad, shvatimo koliko smo zapravo bili sretni. Te čudesne

2010. godine počela je naša pustolovina, pustolovina koje ćemo se uvijek sjećati. Prošli smo svašta zajedno i moramo priznati da nije bilo lako. Ovdje smo upoznali svoje prve prave prijatelje koji će, nadamo se, biti uz nas cijeli život. Neki su se ovdje prvi put zaljubili i gajili osjećaje prema drugim ljudima. Ova škola je naš drugi dom, naša mala oaza sreće. Trenutno nas prožimaju razni osjećaji jer po prvi put se naša generacija rastaje. Polako počinjemo shvaćati da se naš razred više nikada neće naći u istom sastavu. Nema više istih ljudi koji su bili tu u najtežim i najsretnijim trenucima. Ovih osam

godina je prošlo jako brzo, kao da se nismo ni okrenuli. Puno puta smo bili bijesni i ljuti zbog

nečega što bi nam se dogodilo u školi, ali nismo bili ni svjesni koliko smo zapravo sretni što smo odrasli ovdje. Teško je kada samo pomislimo na to da su nam ovo posljednji dani u ovim klupama, posljednji dani na našem igralištu i posljednji dani u

našem divnom školskom vrtu. Nema više slobodnih sati četvrtkom koje smo provodili ispod sjenice u dvorištu, nema više bezbrižnog trčanja hodnicima naše škole.. Ovdje smo radili svašta, puno toga dobrog smo napravili ovoj školi, ali i puno toga smo uništili, ali smo se za sve iskupili. Na našem satu sklopile su se kazaljke i vrijeme je da okrenemo novo poglavlje. Svoje klupe predajemo novim, ali ne i boljim generacijama. Našu razrednicu predajemo novoj

generaciji, koja nas nikada neće moći nadmašiti. Zahvalni smo svima ovdje, bez obzira na sve što događalo pod krovom ove škole. Usprkos svemu, žao nam je što idemo i što se nikada više nećemo moći vratiti u ove bezbrižne osnovnoškolske dane. Polako počinjemo shvaćati zašto je baš školsko doba najljepše. Školo naša, hvala ti na svemu, napokon možeš odahnuti.

Lucija Đurđević, 8.r

Na kraju 8. razreda

Sve je počelo davne 2010. godine kada sam u rano jutro otvorila svoje snene, zelene, zabrinute oči. Bila sam preplašena, sretna i uzbuđena u isto vrijeme. Bila sam sretna jer ću upoznati nove prijatelje, a ipak sam bila tužna jer sam znala da prestaje moje igranje bez ikakvih briga.

Prvi razred prošla sam s lakoćom i brzo sam stekla nove prijatelje i nova poznanstva. Prošla sam s odličnim uspjehom i bila sam jako sretna, ali ubrzo je mojoj sreći došao kraj jer sam saznala da se moja prijateljica Ana seli. Bilo mi je žao jer sam s njom tad bila najbolja. Ona je uvijek mogla posuditi kist za vrijeme likovnog, uvijek je smjela uzeti moju bijelu temperu... S njom sam sve dijelila. Godine su prolazile, moj školski uspjeh je i dalje bio odličan. U četvrtom razredu nam je bilo teško napustiti učiteljicu Dunju koja nam je tada bila druga mama. Ona nas je pripremila za život. U daljnjem školovanju mučila me samo geografija, a tjelesni je i dalje bio najgori predmet u povijesti školstva. U ovoj školi je bilo puno sretnih, veselih i lijepih trenutaka kojih ću se, nadam se, sjećati dok me bude. Bilo je i tužnih, nesretnih i ružnih trenutaka koje ću pokušati što prije zaboraviti. Kada sam prvi put kročila u ovu ustanovu, nisam mogla ni sanjati takve uspomene i trag koji ću ostaviti iza sebe. Ovdje sam upoznala prve prijatelje kojih ću se uvijek sjećati, ovdje smo svi razvili prve ljubavi i simpatije. Učitelji prema nama nikad nisu bili strogi, samo pravedni. Koliko god smo bili nesložni sve ove godine, žao nam je što je našem druženju došao kraj.

I tako se polako završilo moje osnovnoškolsko razdoblje. Ponosna sam na sebe i na svoje prijatelje. Okrećem novo poglavlje moje životne knjige, idem u srednju školu i nadam se da ću nastaviti nizati uspjehe kao i u osnovnoj školi. Tebi, školo, posljednje hvala za sve i sretno s drugim, ali ne i boljim generacijama.

Lucija Đurđević, 8.r.

RADOVI UČENIKA

U razredu sam.
Vjetar raznosi lišće,
a ja razmišljam.
Kap kiše dodiruje
uveli list jeseni.
Prva pahulja pada.

Maja Tepić, 6.r.

Božićna pjesma

Božić stiže, zabijelio je sve.
Oko crkvice sve bijelo je,
a u selu žarulja i lampica sjaj
bljeskat će u snijegu.
Dok sve vani tiho je
Oko vatrice su svi.
Lagano u noći pahuljice lete,
a djeca se vesele u toj zimskoj noći
punoj snijega i veselja.

Zorica Karatović, 6.r.

Mamina maza

Ja sam Marijan, mamin frajer i miljenik. To mogu tvrditi za sebe, ali isto tako imam mlađeg brata Patrika koji je također mamina maza kao i ja. Riječ maza mi odgovara jer se odmah raznježim, ali ja nisam zločest, poslušan sam i vrijedan svojoj mami. Patrik, iako je mali zloćko, ja ću ga naučiti da bude dobar kao ja i bit ćemo obojica prave male mamine maze.

Marijan Barukčić, 2.r.

Sve o Nominativu

Bok svima! Zovem se Nominativ i živim u knjigama. Prvi sam od sedam padeža. Odgovaram na pitanja Tko? i Što? Veseli me kad se djeca raduju učiti padeže. Volim kad me pišu po ploči, bilježnici i papiru. Imam dvije množine, dugu i kratku. Svi me učitelji znaju, s većinom sam pio kavu. Učili su me u školi osnovnoj, a i srednjoj. Prezimena nemam, to svi znaju, a neću otkriti adresu da me ne traže. A vi koji ovo čitate naučite padeže sve. Sretno i doviđenja!

Brigita Miličević, 5.r.

Kako preživjeti veliki odmor

Zvono je zazvonilo. Taj zvonki milostiv zvuk ispunio je hodnike i zajedno s njima naš razred, 8.a. Klupe se škriputale i stolci strugali željeznim nogama o pod. Odmah se znalo što se zbiva. Započeo je veliki odmor, no u tome svemu čuo se još prodorniji zvuk. „Svi nazad na svoja mjesta! Još ne znate ni što imate za zadaću, a ustajete i odlazite! Sramota! Slušajte i zapisujte, neću ponavljati!“ dreknula je nastavnica iz matematike i krenula nabrajati zadatke. Toliko ih je nabrojala da su nam bilježnice, a s njima i naši životi, postali teži. Već nam je oduzela tri minute velikog odmora. Vani je nastavnici iz matematike bilo hladno pa se van nije ni išlo. To znači da nam je ostalo samo dvanaest minuta, a još smo morali jesti. Osim toga, zvonio je naš dragi Marko iz šestog razreda koji je znao toliko poremetiti odmore i raspored zvonjenja kao da ne zna na sat ili na njega ne gleda.

Otišli smo na jelo u blagovaonicu gdje nam je već bio poslužen doručak. Zauzeli smo svoja mjesta. Ja sam bio pokraj Patrika koji je inače bio zvijezda spretnosti. Kada bi krenuo trčati, srušila bi se kolona i iza i ispred njega, a o kolutu naprijed da i ne pričam. I naravno, Patrik je posegnuo za čajem i već u sljedećem trenutku čaja je bilo i na meni, i na njemu, i na mojoj majici. Srećom, taj smo dan imali tjelesni pa sam se presvukao u bijelu majicu. Kad sam se vratio, Valerija, koja je stajala nasuprot mene namignula mi je, nagnula se prema meni, dovukla me za majicu do sebe i tiho mi šapnula: „Nađemo se u WC-u kasnije. I ne planiraj da ja dolazim u muški!“ To je rekla i odšetala iz blagovaonice prema ženskom WC-u. Ostale cure skrenule su pogled s nje na mene i počele se smješhati. Bio sam zaprepašten. Ostavio sam jelo i otrčao do ženskog WC-a. Ugledao sam Valeriju kako tipka na mobitel. Došao sam do nje. Pogledala me ispod oka i rekla: „Dolazi ovamo. Brže!“ Nagnula se prema meni, zatvorila oči i napućila usnice. „Ma hajde, kao da ne znaš što smjeram“, rekla je i još se više približila. Mene je nešto obuzelo i počeo sam joj se približavati, no...

Odjednom se čuo prodorni zvuk zvona i ona se odmaknula: „Ne brini se, Jakove, samo sam imala izazov. Zar misliš da sam se stvarno zaljubila u tebe? Haha, tupane jedan.“ Rekavši to, zalupila je vratima WC-a i otišla, a mene ostavila potpuno zabezeknutog i zbunjenog. Nikad to nisam nikome rekao. Bio je to najluđi veliki odmor ikad.

Mislav Mihaljević, 8.r.

Različitost

U naš razred iz Afrike je prije dva dana došla djevojka imena Betty. Mi smo u razredu svi svijetle puti, a ona jedina ima tamniju boju kože od nas ostalih. Ja mislim da je po tome posebna, a ne različita, zar ne?

Moj razred je najgori u cijeloj školi. Iako smo najstariji, ipak smo najgori. Naravno, kao i u svakom drugom razredu, i ovdje postoje grupice. U mom razredu najviše je onih bezobraznih grupica čiji članovi druge osuđuju na temelju izgleda, naglaska ili načina života. Takve grupe obično čine dečki kojima škola nije mjesto za učenje, već mjesto za zabavu. Betty je ušla u naš razred s ravnateljem koji ju je predstavio. Izgledala je prestrašeno dok je podmukli smijeh dolazio iz zadnjih klupa naše učionice. Okrenula sam se prema njima i usutkala ih svojim pogledom koji mi uvijek pomogne u takvim situacijama. Slobodno mjesto nalazilo se s moje desne strane gdje je Betty sjela. Odmah sam joj se predstavila i kliknule smo na prvu. Poslije prvog sata predložila sam ravnatelju da pokažem Betty našu školu. Prošle smo školom i Betty je bila zadovoljna onim što je vidjela. U međuvremenu sam saznala da Betty živi u mojoj ulici i da bismo mogle ići zajedno u školu. Predložila sam joj to i ona se činila jako sretnom i zahvalnom.

Sljedeće jutro bilo je tmurno i maglovito. Otvorila sam svoje krupne, zelenkaste, snene oči i pojurila iz kreveta. Prije škole sam napravila sve one stvari koje sva djeca ujutro rade. Na putu do škole sreća sam Betty i zajedno smo pješačile. Cijelim putem ja sam pričala i nisam se gasila dok je ona cijelo vrijeme šutjela, bila tiha i samozatajna. Odjednom je samo prestala hodati, bacila se na pod i počela plakati. Sjela sam pored nje i zagrlila ju. Nisam ništa rekla. Kada se malo smirila, rekla je kako joj je tata umro kad je imala osam godina i da joj se majka teško razboljela. Nakon nekog vremena Betty se smirila i krenule smo prema školi. U školi je bilo sve uobičajeno dok Betty nije prošla pored Mihaela i slučajno ga okrnula laktom. Bio je jako ljut što ga je Betty „udarila“. Počeo se derati na nju govoreći kako je glupa i osuđivao ju je na temelju njene boje kože. Izderala sam se na Mihaela i rekla mu da je neodgojen. Betty je otrčala u školski WC i počela plakati kao nikad dosad. Tješila sam ju i rekla da nitko nije vrijedan njenih suza, a pogotovo ne jedan Mihael. Bilo mi je žao Betty jer je jedino ja u ovoj školi ne osuđujem i volim je takvu kakva je.

I dalje mi nisu jasni ljudi koji ostale osuđuju na temelju boje kože, vjere ili nacionalnosti. Nije bitan tvoj izgled izvana, bitan je izgled iznutra i koliko srce zapravo imaš. Bitno je očima nevidljivo. Poštuj sve ljude i najvažnije od svega – budi čovjek.

Lucija Đurđević, 8.r.

Moja Hrvatska Dubica

Dubica je mjesto u kojem živim i u kojem sam odrastao. U njoj sam sretan i jako je volim. Krase je najljepša rijeka Una i prekrasne šume. Lijepa je i ljeti i zimi. U njoj ima puno starih kuća i ruševina bez kojih ona ne bi bila tako posebna. U centru Dubice nalaze se pošta, trgovine, crkva i kafići. Meni se najviše sviđa park u centru u kojem se igram s prijateljima. Iako je Dubica u ratu dosta uništena, meni je ona najljepša. Ja jako volim svoje mjesto i mislim da ga nikada neću napustiti. Dubica je jedna, jedina i najljepša.

Patrik Blažević, 6.r.

